

men Fiskeriforeningen virker ved alle sine Medlemmer af bedste Evne derfor, og den har ogsaa haft Held til nogle Gange at paatale Overtrædelser og drage Folk, der ikke vilde respektere Fiskefredningen, til Ansvar. Gaa vi over til Lovens § 4 viser det sig, at Foreningen er meget uinteresseret. I den foregaaende Paragraf staar der, at Medlemmerne skulle indskyde 25 Kr. og hvert Aar betale 30 Kr., og § 4 siger: „Det er ikke tilladt Medlemmerne at drive Fiskeri med Net eller Ruser i Foreningens Fiskevande eller at gøre sig Fordel ved Salg af Fisk, der ere fangede i disse“. Det vil altsaa sige, at det Medlem, der sælger Gedder, Ørred eller nogen som helst Fisk, der er fanget i Foreningens Fiskevand, derved er ekskluderet af Foreningen. Nu forekommer det mig, at det maatte være en meget stor Fordel for Statskassen at have en Lejer som Fiskeriforeningen; den betaler den højeste Pris, som nogen anden Lejer kan give, og i Stedet for at drive Rovfiskeri fisker den saaledes, at der ikke fanges paa professionel Maade, men kun ved Krog og Line, altsaa paa sportsmæssig Maade, saaledes at Fiskevandene til enhver Tid er i bedre Stand end ved Modtagelsen, at de ikke blive misbrugte, og at der ikke er Mulighed for, at de ved Afleveringen kunne befindes i udfisket eller daarlig Stand. Det er et godt Eksempel, der er givet af denne Forening, og det vilde være Synd, om Finansudvalget ved Samraad med Landbrugsministeren skulde forstyrre det gode Forhold, der altid har været mellem Landbrugsministeren og Fiskeriforeningen. Jeg skal henpege paa, at der gennem Landbrugsministeriet i en Række af Aar er blevet ydet Foreningen et Statstilskud til Udklækning og Udsættelse af Fiskeyngel.

Jeg kunde tænke mig — eller for ikke at udsætte mig for at blive anset for at have mere Fantasi, end jeg i Virkeligheden har, skal jeg atter her sige, at det er blevet meddelt mig, at man har syntes, at det var ikke rigtigt, at Staten lukker sine Fiskevande af for Almenheden, og jeg kan da med Stolthed pege paa, at Foreningen giver Adgang til Baadetejn med Fiskeret for enhver, der vil respektere dens Love. Foreningen holder sine Vande aabne for alle. Det, der har foresvævet Udvalgets Medlemmer eller i alt Fald nogle af dem, har været, at Statens Fiskevande skulde være Fiskevande, hvor enhver kunde gaa hen og fange sine Fisk. Det lyder jo meget kønt, men saadan gaar det dog ikke til. For det første kan man ikke uden

videre gaa hen og fange Fisk i Furesøen uden Baad, og en Baad er dog noget, som ikke den første den bedste plejer at gaa rundt med til daglig. Dertil hører endvidere, at man skal forstå sig en lille Smule paa det, og dernæst skal Fiskeriet gerne drives paa en saadan Maade, at man ikke ved Rovdrift ganske berøver Fiskevandet dets naturlige eller deri udsatte Beboere. Der kunde jo i og for sig ikke være noget i Vejen for, at Staten sagde: Naar vi leje de Søer ud, vi have, skulle Lejerne have Lov til at fiske paa den og den Maade fra Baade, men vore Skovgæster i Statens Skove der omkring skulle dog have Lov til at staa paa Bredden og fiske med en Fiskestang og Snøre. Det vil Fiskeriforeningen vist ikke have meget imod, for at Folk staa og more sig med en Bambusstang og en lang Line inde ved Land, kan ikke gøre Skade.

Men vi behøve jo ikke at gaa saa langt som til at gøre Forsøg paa at forstyrre denne samfundsnyttige Forening i sit udmærkede, heldbringende Arbejde for vort Ferskvandsfiskeri. Det behøve vi ikke at gøre, for vi have liggende et Fiskevand, som er den danske Statsmagt undergivet, og som ikke er bedre værd end straks at stilles til almindelig Udfiskning. Jeg sigter herved til Fæstningsgraven. Naar vi nu snart gaa til at nedsætte en Forsvarskommission, antager jeg, at den vil sige, at naar den skal begynde at arbejde paa Danmarks Forsvar, vil den begynde paa bar Bund, og det første, den vil gøre, vil da vel være at sløjfe Fæstningsværkerne og Graven og det hele. Det er mit Haab, og det er min Tro, som jeg altid har haft, og som jeg ikke vil kaste over Bord. Der er jo en milelang Grav ved Fæstningsværkerne, som i Provisorieaarene er bleven befolket med en ypperlig Bestand af Fisk. Der er en god Lejlighed til at fiske; man behøver ingen Baade, ingen større Redskaber og ingen Sagkundskab, og der kan Staten altsaa anbringe den almindelige Befolkning med Mellemlum af 5, 10 eller 20 Alen, og om fornødent kan der ydes Statsbidrag til Anskaffelse af de nødvendige Medestænger og Snører. Saa kan Staten lade hele Mandskabet sidde og fiske Kanalen ud, før den fyldes; det vilde være et humant, patriotisk og rigtig godt, demokratisk Venstrefiskeri.

Christian Rasmussen: Jeg skal blot tillade paa det varmeste at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 29 til § 18, som angaar Forhøjelse af